

opusdei.org

«Hem d'anar a totes les perifèries»

En el quart dia de la seva estada a Portugal, monsenyor Fernando Ocariz va recordar la necessitat de posar Jesucrist en el centre de la vida cristiana i en el nucli de l'actitud evangelitzadora.

08/07/2017

Viatge a Madrid - Pla de viatge

Divendres 7 de juliol

Davant diversos centenars de persones, monsenyor Fernando Ocariz va recordar la necessitat de posar Jesucrist en el centre de la vida cristiana i en el nucli de l'actitud evangelitzadora.

En totes les situacions de la vida, «que la nostra manera de reaccionar sigui la manera de reaccionar de Jesucrist». Com aconseguir-ho? «Amb la pregària i amb l'eucaristia, ja que en l'eucaristia ens transformem en allò que rebem». A la missa, en cada missa, «es realitza la redempció del món».

Un dels assistents va preguntar a Mons. Ocariz com aconseguir que els desacords inevitables que sorgeixen en el govern de projectes apostòlics d'interès social no afectin la unitat i cohesió entre les persones. El prelat va recordar que la unitat és un gran bé, és senyal de vida i convé demanar-la, ja que es tracta d'un do

de Déu. A més, va donar un consell de sant Josepmaria: «Més val arribar a una solució acceptable que cometre una falta de caritat», una expressió que recorda al refrany popular: «Lo mejor es enemigo de lo bueno». En les situacions en què es posi en risc la caritat, va concloure, el millor és cedir.

Isabel, de cent anys d'edat, va explicar al prelat que va néixer l'any de les aparicions de Fàtima i que ara només desitjava agrair a Déu per la família: fills, néts, besnéts i un rebesnét.

Una infermera va preguntar a monsenyor Ocáriz com podia realitzar la seva feina amb esperit cristià. «Que els malalts et vegin sempre contenta -va ser la resposta-, que donis testimoni de la teva alegria. Així, podràs també parlar-los de Jesucrist, que és la causa de la teva joia». Amb paraules del Papa, li

va aconsellar que veiés «en els malalts la "carn sofrent" de Crist».

Gisela té diversos fills amb malalties cròniques i ha iniciat una associació per a famílies en situacions semblants. El prelat li va aconsellar que mirés aquests nens com a fills predilectes de Déu i que donés gràcies al Senyor per tenir-los al seu costat.

Una altra pregunta es va centrar en la invitació del Papa Francesc a arribar a les perifèries del món. Mons. Ocariz va assenyalar que hi ha perifèries materials, les de la pobresa, i perifèries espirituals: la solitud, de vegades dins de la pròpia família, i la ignorància. «Hem d'acudir a totes», va dir. També va recordar que el Sant Pare va animar-lo, i a través d'ell a totes les persones de l'Obra, «a tenir cura de l'enorme perifèria de les classes mitjanes, que viuen amb el just, i que de vegades

estan tan allunyades de Déu» , sense oblidar les perifèries materials.

També en aquestes trobades de la tarda, com en totes aquelles que va mantenir a Portugal, va recordar la petició expressa del Papa de resar per la seva persona i les seves intencions.

Dijous 6 de juliol

Al matí, Mons. Fernando Ocáriz, acompanyat pel vicari regional, José Rafael Espírito Santo, va anar al palau episcopal de Porto per saludar el bisbe, Mons. António Francisco dos Santos. En la seva diòcesi queda situada la casa de convivències Enxomil.

A la tarda, el prelat va tenir una trobada amb persones de l'Obra que li han regalat una raqueta de tennis —esport que practica el prelat— decorada amb símbols portuguesos. Entre els assistents, estaven Ester,

una de les tres primeres numeràries que van començar la tasca de l'Opus Dei a Portugal, el 1951, i Elina, una de les primeres dones del país a sol·licitar l'admissió a l'Obra. Mons. Ocáriz va rebre també a algunes famílies i les va encoratjar a ser exemple de vida cristiana.

Al final del dia, va tenir diverses trobades amb grups de gent jove al poliesportiu del col·legi Horizonte situat a Gaia. El successor de sant Josepmaria va parlar dels reptes evangelitzadors proposats en la carta pastoral que va dirigir als fidels de l'Opus Dei el febrer passat. També va poder reunir-se amb un grup de persones que estan promovent a Braga la construcció de la nova seu per al club juvenil Colina.

Dimecres 5 de juliol

El dimecres 5 de juliol, al matí, a la casa de convivències Enxomil, Mons. Fernando Ocáriz va parlar durant

quaranta-cinc minuts amb un grup de sacerdots de diverses diòcesis, sacerdots de la prelatura i seminaristes.

Va encoratjar els preveres a ser «sacerdots al 100%. Que tinguem vibració per predicar la paraula de Déu, que és sempre eficaç. I que tinguem sobretot un gran interès, creixent, tot i que de vegades pot venir el cansament, per l'Eucaristia».

Va subratllar també la importància de la fraternitat entre els sacerdots: cal «voler de veritat els nostres germans els sacerdots. I, en la mesura que puguem, ajudar i deixar-nos ajudar».

Un dels assistents li va preguntar com predicar bé quan es pensa que el públic és millor que el predicador. El prelat va contestar que una bona pràctica és «predicar per un mateix. Que quan prediquem procurem fer oració i no només una exposició

abstracta, teòrica, per bonica que sigui. Allò que estem dient ho aplico jo en primer lloc perquè ho necessito. Quan això és sincer, com ha de ser-ho, llavors no cal tenir cap objecció a predicar».

En aquesta trobada es va parlar d'altres temes: la importància de la unitat entre els sacerdots, i amb el bisbe de la diòcesi i el Papa; l'atenció pastoral de les famílies; l'oració com a mètode pastoral més eficaç; i la necessitat de ser conscients de l'amor que Déu ens té, com a base indestructible de l'alegria, encara enmig de grans adversitats.

Mons. Fernando Ocáriz va saludar alguns dels presents, entre els quals estava Tiago, un seminarista de Braga, que pateix una ceguesa progressiva des de la infància a causa d'una malaltia congènita i que s'està preparant per al sacerdoci amb

l'ajuda de les noves tecnologies i d'una gossa-guia.

Trobades a Oporto

A la tarda el prelat va plantar un roure al jardí de la casa de convivències Enxomil i va tenir dues trobades amb persones de l'Opus Dei. En la primera, Paula, que viatja regularment a les Illes Açores, li va oferir una imatge de la Mare de Déu de l'Esperança. Una altra assistent va narrar alguns detalls d'una activitat de voluntariat que universitàries portugueses desenvoluparan el proper mes d'agost a Cap Verd.

Mons. Fernando Ocariz va saludar també tres de les primeres dones de l'Obra a Portugal: Judite, Guilhermina i Glória. Va parlar amb Luís i María José, un matrimoni que va acudir amb els seus fills. La filla gran de Luís va explicar que, amb ocasió del centenari de les aparicions de la Mare de Déu a Fàtima està

convidant als seus amics i amigues a oferir a Déu cent rosaris, cent hores d'estudi i cent hores d'oració al costat del sagrari.

Al capvespre, en un centre de l'Opus Dei situat a Oporto, el prelat va pronunciar una conferència en la qual va comentar la carta pastoral que va escriure als fidels de la prelatura al febrer passat. Va subratllar la urgència d'arribar a conèixer Crist, que és la millor manera d'arribar a conèixer Déu. Va assenyalar que la fidelitat a la fe, a l'Església i de la pròpia vocació és sempre fidelitat a Crist. Per això, cal «recordar el que deia Sant Pau: per a mi, viure és Crist, és ser Crist».

Abans de tornar a la casa de convivències Enxomil va parlar amb un grup de batxillers. Un d'ells es va referir al gran incendi que fa dues setmanes va devastar el centre de Portugal, causant més de seixanta

víctimes, i va preguntar com acceptar el sofriment. Mons. Fernando Ocariz, va començar per distingir el sofriment que depèn de la llibertat d'aquell provocat per situacions com una catàstrofe natural, que no depèn de la llibertat humana. «És un misteri que no podem entendre del tot», va precisar, però des de la creu de Jesucrist sempre podem treure algun consol. A la creu, és Déu qui vol passar pel sofriment, i des de llavors, d'alguna manera, el sofriment es pot transformar en salvació, per l'amor.

Dimarts 4 de juliol

El gener passat, després del congrés electiu, Mons. Fernando Ocariz va comunicar al vicari regional de Portugal el seu desig d'anar pregar a Fàtima en l'any del centenari de les aparicions de la Mare de Déu als sants Jacinta i Francisco i sor Lucía.

Ahir, dimarts 4 de juliol, va arribar al santuari marià des de Madrid a les quatre de la tarda, on l'esperava el vicari regional de l'Opus Dei a Portugal, mn. José Rafael Espirito Santo. Va saludar Fernando i Rita, un matrimoni portuguès, i els seus fills. L'esperaven també un petit grup de sacerdots de la prelatura i altres fidels, entre ells alguns malalts.

A la Capelinha, va dipositar un ramallet de flors als peus de la Mare de Déu de Fàtima i es va recollir durant mitja hora en pregària.

Va encendre tres espelmes davant la Mare de Déu: dos portaven una inscripció de color vermell amb la frase Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam («Tots, amb Pere, a Jesús per Maria»), gravada amb la mateixa cal·ligrafia de sant Josepmaria, ja que es tractava una oració molt apreciada pel fundador de l'Opus Dei; la tercera espelma tenia escrit en

blau el text consummati in unum
(«Consumats en la unitat»).

Abans de continuar el viatge per terres portugueses, va saludar alguns matrimonis. Va poder xerrar també amb un grup de joves estudiants que estan fent voluntariat en un centre d'ajuda per a discapacitats i en residències d'ancians properes al santuari.

Al capvespre, va arribar al centre de convivències Enxomil, on residirà durant els propers dies.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/fernando-ocariz-prelat-opus-dei-portugal-fatima/>
(12/04/2025)